

Kurdi Imre versei elé

Amikor a vers a papír vakító pusztaságának vonzóerejéből kék csontszárnyaival kitör, diabolikus sugárzásának záporában a létezés pillanatain egy valóságon túli valóság villámjeleit láthatjuk. Ezek az időn átnyilalló ragyogások a tárgyak és jelenségek megpáncélosodott jelentéseit szétroncsolják, új értelme kezdődik a láncingétől megszabadított csöndnek, a kifaggathatatlan könnyecseppeknek, a mélységek és magasságok vallomásának: a visszavonhatatlan világnak.

Kurdi Imre álomszerű versei jelenlétvesztésünk valószínűtlenül finom rajzai. Soraiból egy hideg üvegkastélyhoz hasonló világ kimondhatatlan magánya villan elénk, suhogó hóesések és záporok szomorúsága, a szeretet alázatának és félelmeinek szótára, a mélységek és magasságok új értelme.

Eredeti tehetsége nyilvánvaló. Elháríthatatlan érvényű, jellegzetes intellektuális lírát teremt, verseinek stílusjegyein talán csak Paul Celan különös fényű költészetének sugarai észlelhetők.

Szeretettel ajánlom Öt az olvasóknak, s kérem, segítsék pályáját figyelmükkel, hogy költői talentumának ereje és hite ne hervadjon el!

BARI KÁROLY

KURDI IMRE

Falevelek hűvösét

*falevelek hűvösét
mint ha
félig még álomban állsz —*

*de hát
miféle el nem
mozdulás
nézd csak
akár
barna nagy-
kabát
mint ha
félig még hajad
szálai között —*

ott állsz